

EEN VERHAAL OP MAAT EEN ILLUSTRATIEF VOORBEELD

Door Christine Voncken-Rutten

Een moeder belde me. Ze vertelde dat haar dochter gepest werd op school. We raakten in gesprek. Ik stelde vragen zodat ik kon invoelen wat er speelde.

Toen we tot de kern waren gekomen, had ik telefonisch kunnen blootleggen wat de dynamiek in de klas van haar dochter veroorzaakte. Maar als ik iets bij haar dochter wilde bewerkstelligen, hadden we meer nodig dan 'alleen woorden'.

Ik stelde voor om er een verhaaltje over te schrijven. De moeder kon het dan eerst lezen en voelen of ze het haar dochter kon voorlezen. Zo hadden wij beiden, de moeder en ik, de mogelijkheid om af te stemmen op haar dochter.

Ik schreef het volgende verhaal:

Lobke weet zich geen raad met het donkere stemmetje van andere kinderen.

Lobke komt helemaal overstuur het donkere kamertje ingelopen en laat zich neervallen in de kussens die er liggen. Paddy is achter haar aan gerend en kruipt op haar schoot. Lobke is verdrietig en ook boos. In haar klas zijn kindjes die akelige dingen zeggen over andere kindjes en zij weet er zich geen raad mee. Op de speelplaats hoort ze ook wel eens dat jongens vervelende uitspraken doen over meisjes. Lobke vindt het heel naar. Ze merkt zelfs dat de juffrouw het ook héél vervelend vindt als ze het hoort en merkt dat de juffrouw er soms geen raad mee weet.

Sommige jongens blijven het gewoon doen ook al krijgen ze straf. Opeens komt het lichtje en Lobke is blij het lichtje te zien, want het lichtje zal zeker raad weten

Lobke: Hoi lichtje ik heb jouw hulp nodig.

Lichtje: Nou Lobke ik ben er, laat maar horen wat je van mij wilt.

Lobke: O, lichtje ik weet bijna niet waar ik moet beginnen met vertellen. Het is zó veel en ook wel zó erg.

Lichtje: Doe maar even rustig. Je hebt alle tijd.

Lobke slaakt een diepe zucht: Lichtje ik weet me geen raad. Er zijn kindjes die hele gemene dingen zeggen over of tegen andere kinderen. Ik weet me er geen raad mee en vindt het heel erg. Ik word er verdrietig van omdat ik het niet fijn vind.

Lichtje: Lobke kun je me vertellen wat er gezegd wordt?

Lobke: Ja lichtje. Een jongen bij ons in de klas zegt tegen een meisje in de klas dat ze een dikzak is.

Lichtje: Oh Lobke, dat is echt niet leuk. Dat jongetje heeft zijn lichtje dus echt uit. Hij zit wel echt in het donker en voelt zich dus niet blij. Hij wil op deze manier ervoor zorgen dat andere kindjes ook hun lichtje uitdoen. Hij is jaloers op het licht van dit kindje en wil door iets te zeggen dat niet leuk is haar lichtje uit gaat. Maar Lobke weet je, als dit kindje blij is met zichzelf en haar lichtje groot houdt en zegt: "jammer voor je maar ik ben blij met wie ik ben en het maakt mij niet uit wat jij vindt "dan dan....."

Lobke: Wauw lichtje, als zij inderdaad blij is met wie ze is en het niet belangrijk vindt wat hij zegt, dan dan.....

Lichtje: Ja Lobke dan heeft dat donker stemmetje in hem geen kans om de baas te worden over haar. Want Lobke weet je het is een donker stemmetje IN hem die hem dit doet zeggen. Jij weet dat ik, het stemmetje van het licht, dit nooit zal doen zeggen.

Lobke: Nee, lichtje want jij hebt altijd lieve en goede raad. Ik word altijd blij van jouw raad.

Lichtje: Inderdaad Lobke Zo kun je leren dat er een licht-stemmetje is en een donker-stemmetje. Het licht-stemmetje brengt altijd vreugde en

weet altijd raad en geeft oplossingen en het donker stemmetje maakt bang, is gemeen,

Lobke; Lichtje ik moet je nog iets zeggen. Ik hoorde een jongen tegen een andere jongen op de speelplaats zeggen over een meisje: ze is een hoer.

Lichtje: Wat erg Lobke dat een jongen dit zegt.

Lobke: Maar lichtje het is helemaal niet waar wat hij zegt. Dat meisje heeft het gehoord van iemand die het ook hoorde en ze was heel erg boos.

Lichtje: Ik begrijp dat ze boos is over dat die jongen zoiets zegt. Wat heel belangrijk voor haar is en ook voor jou, dat je weet dat dit niet vanuit liefde gezegd wordt.

Lobke: Nee, lichtje dat is ook helemaal niet lief, dat is zelfs héél erg

Lichtje: je hebt er geen woorden voor hè Lobke?

Lobke: Nee lichtje ik vind het te erg.

Lichtje: Inderdaad Lobke het is ook te erg. Het donker stemmetje in die jongen zei dit en laat zien dat deze jongen vanuit die donkerte praat. Begrijp je wat ik je wil duidelijk maken?

Lobke: Ja ik begrijp wat je zegt, maar ik moet het nog leren.

Lichtje: Natuurlijk moet je dit nog leren. Iedereen komt om te leren. Daarom gebeuren deze moeilijke dingen ook. Het meisje moet leren dat zij weet dat het niet waar is wat die jongen zegt en dat ze dan tegen de ander zegt die haar dit vertelt: " o wat jammer dat hij zo praat. Ik weet dat het niet waar is. Wat jammer ook dat jij het mij vertelt. Je had natuurlijk ook tegen hem kunnen zeggen: wat vertel jij vervelende dingen over anderen. Want ik wil niets met jou te maken hebben als je over mensen zo praat".

Lobke: O, lichtje dat zou ik ook wel willen kunnen zeggen tegen iemand die zo slecht praat over anderen, maar ik vind het nog moeilijk.

Lichtje: Lobke als je niet weet hoe het in elkaar zit, dan kun je het nog niet. Doordat jij met mij praat daardoor kan ik het jou leren. Dat is ook de bedoeling van leren. Iedereen moet leren om lief en eerlijk met elkaar om te gaan. Ook deze jongen die vanuit dat donker stemmetje praat

moet het nog leren, want hij weet misschien helemaal niet dat er in hem een lichtje is.

Lobke: en het meisje weet dat misschien ook niet. Zij hoort wat die jongen aan ergs over haar zegt en wordt heel boos en verdrietig, maar eigenlijk liegt die jongen en als het een leugen is dan is het niet waar en dan hoeft je je dus ook niet vervelend te voelen. Het is alleen maar erg dat die jongen zoiets zegt.

Lichtje: Inderdaad Lobke. Dat klopt helemaal. Verdrietig voor hem dat hij zulke slechte dingen zegt.

Lobke: Lichtje wat ben ik blij om er met jou over te kunnen praten. Jij weet echt overal oplossingen voor en je maakt mij blij. Ik leer eigenlijk nu, dat die jongen die dit zegt zelf ook helemaal niet blij is van binnen. Als hij zijn lichtje leert kennen dan weet hij pas wat blij-zijn is. Weet je nog lichtje dat ik niet wilde laten zien dat ik iets niet kon?

Lichtje: Ja dat weet ik nog heel goed.

Lobke: dat was ook mijn donker stemmetje die mij aangaf dat ik het niet mocht laten zien.

Lichtje: Inderdaad dat was jouw donker stemmetje.

Lobke: Pas toen jij kwam toen voelde ik me blij worden en toen wist ik pas hoe fijn het is als ik mijn lichtje leef. Ik werd toen warm van binnen en ik voelde me heel blij worden. Ik hoefde me ook niet meer te verbergen. Iedereen mag mij nu zien zoals ik echt ben. Jij hebt mij geleerd dat iedereen bijzonder is en niemand is bijzonderder. Als je iets goed kan dan is dat fijn voor jezelf en voor anderen als je hen ermee kan helpen, maar als je iets niet kan is dat helemaal prima en dan kun je hulp vragen aan iemand die het kan. Zo helpt iedereen elkaar.

Lichtje: Lobke wat goed dat je het zo kunt vertellen. Ik ben zó blij met jou.

Lobke: en ik met jou.

Die zelfde avond belde de moeder. Ze vertelde dat het verhaal veel los had gemaakt bij haar dochter. En dat ze er zó blij mee was. Ze vroeg nadrukkelijk: 'Mama, wil je Christine bedanken voor het verhaaltje?' Dat was een goed teken, want hulp toelaten was ook een probleem waar ze mee worstelde.

Omdat het verhaal was verteld vanuit Lobke kon ze even afstand doen van zichzelf en veiligheid ervaren, terwijl ze aan de slag ging met haar probleem. Het was niet zij die gepest werd in dit verhaal, maar het gebeurde in Lobkes omgeving. En toch herkende ze zichzelf er volledig in en kon ze zo vanaf een afstand de boodschap, de 'oplossing', ter harte nemen.

En zo gaat het met veel andere cliënten: de boodschap en het inzicht dat ze krijgen via een verhaal werkt verhelderend. De mogelijkheid om het later nog eens terug te kunnen lezen als het probleem zich weer voordoet, helpt hen om op dat moment weer stil te staan bij zichzelf en het probleem vervolgens op diepere lagen opnieuw aan te gaan. Zo kan het verhaal zelfs dienen als leidraad in een ontwikkelproces.

**Wilt u ook een verhaal op maat over uw probleem, vraagstuk, valkuil of uitdaging?
Neem vrijblijvend contact met mij op via de website www.lobkeenhelichtje.nl**

N.B.: Bovenstaand verhaal vond later in geredigeerde vorm zijn weg naar ons boek 'Lobke en het lichtje, uitdagingen van de kindertijd', uiteraard met toestemming van de betrokkenen. Het boek is te koop in de shop van onze website.